

РЕШЕНИЕ

№ 7256

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8859** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „Кос България“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Д. С. чрез процесуалния му представител адв.С. Ж. срещу Решение № ПО-79/07.09.2022г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 53-03-2407/30.08.2022г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „Кос България“ ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С220022-023-0002236/09.08.2022г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жабата се излагат аргументи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Наложеният предварителни обезпечителни мерки сериозно ще възпрепятстват дейността на дружеството, свързана с предоставяне на услуги по управление и поддръжка на общи части на сгради –професионален домоуправител. Сочи се, че по банковите сметки на дружеството има и чужди средства, които не могат да служат за обезпечение. Иска се отмяна на решението на Директора на ТД на НАП –С. и отмяна на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С220022-023-0002236/09.08.2022г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител.Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С.-град – в съдебно заседание не се

явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221022003397-020-001/06.07.2022 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП-С. е образувано ревизионно производство по отношение на „КОС България“ ООД за установяване на задължения по ЗДДС за периода 01.01.2020-31.05.2022 г., включително и за задължения по ЗКПО за периода 01.01.2020-31.12.2021г. ЗВР е връчена на дружеството по електронен път на 02.08.2022 г. След издаването на ЗВР от ръководителя на ревизията е издадено мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221022003397-039-001/04.08.2022 г., в което са изложени факти и обстоятелства, относно основания за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В хода на производството, ревизиращият екип е установил, че през ревизираните периоди „КОС БЪЛГАРИЯ“ ООД е ползвало неправомерно право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ВИТЕКС КОМЕРС“ ЕООД. Декларираните фактури са с предмет абонаментно почистване, техническа поддръжка, снегочистиране. Издадените фактури за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. са с данъчна основа в размер на 662 000,68 лв. П. данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВИТЕКС КОМЕРС“ ЕООД за периода 01.01.2020 г. - 30.06.2022 г. е в общ размер на 180 331,60 лв.

Видно от съдържащите се в писмените доказателства данни, спрямо „ВИТЕКС КОМЕРС“ ЕООД са извършвани насрещни проверки, свързани с други ревизионни производства и контрагенти. В хода на извършените проверки, от страна на „ВИТЕКС КОМЕРС“ ЕООД са представяни писмени обяснения и документи, че развива различна основна дейност, както и издадени фактури с различен предмет, в зависимост от дейността на контрагента му, относими за ревизирания период 2020 г. и 2021 г. „ВИТЕКС КОМЕРС“ ЕООД е декларирало, че извършва доставки с предмет компютърни компоненти, периферия, копирни хартии, тонер касети, в другата насрещна проверка декларира доставки на метални изделия, в трета търговия с алкохол и цигари. От ревизиращия екип е извършен преглед и анализ на информацията, съдържаща се в ИС на НАП, при които е установено, че „ВИТЕКС КОМЕРС“ ЕООД не подава ГДД по чл. 92 от ЗКПО от 2018 г. Също така не са установени активи, с които дружеството да извърши дейностите по почистване в обемите, които са декларирани.

Ревизиращият екип е установил, че предполагаемият размер на задълженията на дружеството е корпоративен данък в размер на 66 200 лв. главница и 5366,74 лв. лихви., към 04.08.2022 г. и за данък добавена стойност 180 331,59 лева главница и 26851,52 лева лихви.

На публичния изпълнител е предложено налагането на предварителни обезпечителни мерки – запор върху притежаваните от дружеството активи, както и запор върху средства в трезори и банкови сметки в търговските банки.

На основание Искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221022003397-039-001/04.08.2022 г., издадено от М. С. С. - главен инспектор по приходите - ръководител ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия

№Р-22221022003397-020-001/06.07.2022 г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С220022-023-0002236/09.08.2022 г. от старши публичен изпълнител Г. Ш.. С постановлението са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в: „Кей Би Си Банк България“ ЕАД за сумата от 278 750,49 лв., „Изипей“ АД за сумата от 278 750,49 лв. и в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сумата от 278 750,49 лв. До посочените банки са изпратени запорни съобщения, като същите са приложени по преписката.

2. Запор върху притежаваните от лицето ценни книги. Запорно съобщение е изпратено до Централния депозитар С..

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С220022-023-0002236/09.08.2022 г. е връчено на жалбоподателя по електронен път на 23.08.2022 г.

На 25.08.2022 г. е получено съобщение изх. №1114/44381/11.08.2022 г. от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, в което е посочено, че „КОС БЪЛГАРИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] притежава банкова сметка и наличност по сметка към 11.08.2022 г. достатъчна за покриване на цялата посочена в запорното съобщение сума.

Във връзка с постъпилото съобщение от старши публичен изпълнител М. М. е издадено Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки с изх. №С220022-024-0034323/19.08.2022 г., с което е отменен запорът наложен по банкови сметки, находящи се в „Кей Би Си Банк България“ АД и „Изипей“ АД.

Издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С220022-023-0002236/09.08.2022 г е потвърдено с Решение № ПО-79/07.09.2022г. от Директора на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от

компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 ДОПК с ПНПОМ изх. № С-220022-023-0002236/09.08.2022г. запор върху налични и постъпващи суми в „Юробанк България“ АД.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се déroгира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорно е третото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.3 ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

На първо място, Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено в хода на висящо ревизионно производство, след като е връчена на жалбоподателя заповедта за възлагане на ревизия и са установени достатъчно данни за размера на предполагаемите публични задължения по ЗДДС и ЗКПО, съобразявайки мотивираното искане на ръководителя на ревизията.

Правилно решаващият орган е посочил, че при предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на размера на задълженията, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и

правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Няма данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение, а предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е голям, ето защо единственият начин за обезпечаване тяхното събиране, е този чрез наложените вече запори.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Твърденията в жалбата, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване търговската дейност на търговеца, съдът счита за декларативни и изцяло недоказани. Тези твърдения са твърде общи, без конкретно да е посочено по какъв точно начин е затруднена обичайната търговската дейност на жалбоподателя. В подкрепа на цитираните твърдения и с оглед разпределение на доказателствената тежест по реда на чл.170, ал. 1 от АПК, задължение на „КОС България“ ООД е да ангажира доказателства в тази насока.

В правомощията на публичния изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Чл. 121, ал. 3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова, което представлява сериозно възпрепятстване дейността на лицето. Нещо повече, втората визирана хипотеза в чл. 121, ал. 3 от ДОПК, предвижда още по-изявен превес на публичния интерес, като посочва, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност.

Жалбоподателят излага доводи, че обезпечението е извършено и по отношение на чужди активи, които са обособени в самостоятелна счетоводна сметка на дружеството 499 „Етажни собствениости“, като активите са собственост на етажни собствениости, които жалбоподателят управлява. В тази връзка с молба от 15.11.2022г., постъпила след като е даден ход на делото по същество и след обявяването му за решаване са представени оборотни ведомости на КОС България ООД за сметка 488 „Етажни собствениости“ за следните периоди 01.01.2022г. до 30.06.2022г.; 01.01-2021г.-31.12.2021г. и 01.01.2020г.-31.12.2020г. Въпреки, че оборотните ведомости не са приети като писмени доказателства, за пълнота съдът, следва да отбележи че макар и подписани от управителя и главния счетоводител, от същите не би могло да бъде установено актуалното състояние на сметката към момента на налагане на обезпечителната мярка месец август 2022г., тъй като липсват данни за състоянието на сметката за месец 07 и месец 08.2022г. На следващо място, е представен аналитичен регистър на сметка 499 „Етажни собствениости“ за периода 01.01.2022г.-30.06.2022г., който аналитичен регистър не носи белези на документ, тъй като липсва подпис и автор на издателя му, а е заверен само вярно с оригинала от

адв.Ж..

На следващо място дори и да се приемат като годно писмено доказателство така представените счетоводни сметки, липсва надлежно представено от жалбоподателя извлечение от банковата сметка на дружеството в „Юробанк България“ АД, въз основа на което да бъде извършен анализ на постъпилите средства и основанията за това, както и надлежна съпоставка между извършените постъпления на парични средства по банковата сметка, основанията за постъпването им и счетоводното им отразяване по сметка 499 „Етажни собствениости“ на жалбоподателя. В тази връзка съдът, намира че не са ангажирани достатъчни и убедителни доказателства, относно твърденията изложени в жалбата, че част от средствата не са собственост на дружеството –жалбоподател.

Не на последно място, не са представени от жалбоподателя доказателства в подкрепа на твърденията му, че така наложените предварителни обезпечителни мерки сериозно препятстват стопанската му дейност и осъществяване на услуги по поддръжка на етажните собствениости и изпълнение на обичайната му търговска дейност – професионален домоуправител.

Следва да се има предвид, че на основание чл.229 от ДОПК жалбоподателят има възможност да направи искане до публичния изпълнител за разрешение за извършване на неотложни плащания, в случай че се налагат такива.

При наличие на други активи,които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК – да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния взыскател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

С оглед изложеното, Решение № ПО-79/07.09.2022 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба вх.№ 53-03-2407/30.08.2022г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „Кос България“ ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С220022-023-0002236/09.08.2022г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на настоящото производство, разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени. Жалбоподателят следва да заплати на ТД–НАП С. предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание

чл.161 ал.1 от ДОПК и чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения / редакция ДВ бр.88/04.11.2022г./ сумата в размер на 1000 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, б1 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кос България“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Д. С. чрез процесуалния му представител адв.С. Ж. срещу Решение № ПО-79/07.09.2022г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 53-03-2407/30.08.2022г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „Кос България“ ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С220022-023-0002236/09.08.2022г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Кос България“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Д. С. да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 1000 лв. /хиляда лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: